

«Довголіття, здоров'я, щастя - справа рук людини»

Тривалість життя людини

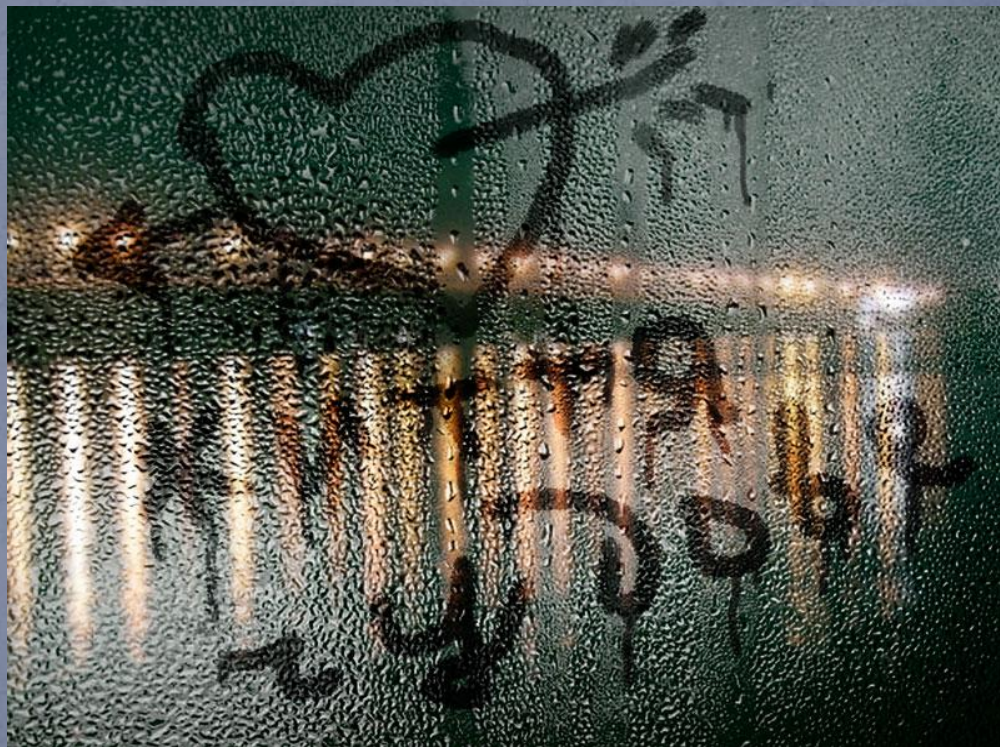
Що ж таке життя?

- *Що ж таке життя? Життя — з точки зору природознавства — це динамічний стан організму, який полягає в неперервності процесів обміну матерією та енергією із зовнішнім середовищем.*

- Аналізуючи середню тривалість життя людини можна бачити, що ця величина непостійна. Чим раніший етап розвитку людини, тим коротшою є середня тривалість життя.

- Судячи з кістяків, близько 40% неандертальців вимирали у віці до 14 років; 15% - від 15 до 20 років і тільки 5% - у віці близько 40 років і більше. Рідко доживали до 50 років і люди кам'яного віку.

Статистично встановлено, що середня тривалість життя жінок вище, ніж чоловіків. Це відзначалося й у минулому, але особливо помітним стало в останні десятиліття. Таке явище відзначається в більшості країн. У певній мірі це пояснюється соціальними факторами; особливостями праці чоловіків, великим травматизмом, шкідливими звичками (алкоголізм, куріння). Не заперечуючи значення цих факторів, слід зазначити, що тільки вони не можуть цілком пояснити наявні різниці в тривалості життя. Припускають, що причини цих різниць пов'язані з особливостями нейрогуморальної регуляції в організмі в жіночій статі, своєрідною захисною дією жіночих статевих гормонів.

Можливо, що наявність двох Х-хромосом у жінок забезпечує велику надійність генетичного апарата. Слід враховувати, що видова тривалість життя – це не одна загальна для всіх величина. Існує діапазон нормальної тривалості життя, люди у віці 120-130 років – це відносно невелика група довгожителів.

- Особливо багато довгожителів в Абхазії і Аджарії (Грузія), в Азербайджані, на Північному Кавказі, у гірському Алтаї. Більш високі показники довголіття спостерігаються в сільській місцевості. Це вказує, що потенційна можливість довголіття виявляється неоднаково в різних умовах середовища (характер і умови праці, кліматичні умови)

СМЕРТЬ ЯК ЗАВЕРШЕННЯ ІНДИВІДУАЛЬНОГО РОЗВИТКУ.

- Смерть – завершальна фаза індивідуального існування кожного організму. Неминучість смерті впливає із суперечливої сутності життя. Життя і у живому організмі представляють діалсмерть ектичну єдність. Заперечення життя власне кажучи міститься в самому житті, так що життя міститься завжди у відношенні з своїм необхідним результатом – смертю.
- У процесі життєдіяльності організму безупинно відбувається відмирання клітин; так само безупинно здійснюється відновлення структур, що відмирають. При порушенні погоджених процесів обміну в організмі, а також між організмом як цілим і середовищем настає смерть. Причиною смерті можуть бути наростаючі старечі зміни. Патологічний процес чи впливи зовнішнього середовища, що насильно обривають життя. Таким чином, смерть є завершальним етапом індивідуального розвитку.

- В людини розрізняють смерть фізіологічну (природну), що настає в результаті старіння організму, і патологічну (передчасну), викликану хворобливими станами організму, ураженням життєво важливих органів. Передчасна смерть може бути наслідком нещасного випадку. Перші 1-4 хв після припинення життєдіяльності організму – це так звана клінічна смерть, коли настає зупинка дихання і серця. Через 4-6 хв після припинення серцевої діяльності і дихання виникає соціальна смерть, коли гинуть клітини кори головного мозку. Якщо в цей час оживити людину, вона залишиться розумово неповноцінною, в неї зникнуть набуті умовні рефлекси і не виникнуть нові.

Коли ж протягом 6-7 хв людину не оживити, настає біологічна смерть, або просто смерть. Це вже остаточне припинення життєдіяльності організму у зв'язку з необоротним порушенням обміну речовин у клітинах.

